

2. sunnuntai ennen paastonaikaa Sexagesima Luuk 8:4-15

Samuel Mäkinen

24.2.2019

Isä keskeyttää innokkaat ruokailijat ruokapöydässä. Nyt rukoillaan ruokarukous, hän huudahtaa, ja pyytää perheen pienintä rukoilemaan. Tämä empii, enhän minä osaa, mutta isä äidin säestämänsä muistuttaa, ettei sinun tarvitse mitään hienoa lausua. Niinpä lapsi rukoilee Kiitos ruoasta Jeesus, Amen. Näin saadaan ruokailu käyntiin. Illalla lapset ovat yökylässä mummulassa, ja isoäiti lapsia saatellessaan nukkumaan lukee pienen pätkän Lasten Raamatusta, ja sitten yhdessä rukoillaan iltarukous.

Isä ja äiti parhaan taitonsa mukaan pyrkivät elämään kristillistä elämää. Aina ei onnistuta, mutta perheessä pyydetään anteeksi toisilta, ja Jumalalta. Ja nähdään, kuinka anteeksi-sana on tärkeä, se on voimallinen.

Nainen pyöräilee halki peltojen. On 1950-luku. Hän kolkuttaa maatalon ovelle; saako hän tulla pitämään hengellistä kokousta (jos hän olisi herännyt kristitty tai lestadiolainen hän kysyisi avaisiko talo ovensa seuroille). Jos vastaanotto on torjuva, hän polkee seuraavaan taloon. Kun vastaanotto on myönteinen, nainen, evankelista, asettuu taloon ja järjestää illalla hengellisen kokouksen. Hän säestää lauluja kitaralla, puhuu voimallisesti Hengen antamine voimin. Ihmiset pyyhkivät kyynelitä silmäkulmistaan. Saarna on koskettanut. He janoavat sitä, että heille julistetaan synnit anteeksi. Ja näin tapahtuukin. Hengellinen kokous kestää useamman tunnin, mutta kenelläkään ei ole kiire pois, paitsi muutamalla jotka pakenevat paikalta, mutta palaavat uudelleen.

Jumalanpalvelus on käynnissä. Virrenveisuu on vuorossa. On aivan tavallinen kirkkopyhä. Kirkkokansa on koolla kirkossa, ties monettako kertaa. Monet ovat odottaneet messua, heille se on viikon kohokohta. Synnintunnustus ja päästö koskettavat häntä, joka siihen ajatuksella ja keskittyneesti osallistuu. Kirkkokansa hiljentyi rukoukseen. Sillä on voima, rukouksen aikana kirkkosalin täyttävät lukuisat rukoukset, joita seurakuntaväki rukoilee. Välillä taas veisataan. Virret koskettavat ja puhuttelevat. Ne kutsuvat Jumalan luokse, Jeesuksen ristin juurelle. Saarnaaja puhuu Jumalan sanaa, hänen puheensa on kylvämistä ja korjaamista. Eräs kuulija, joka kuulee puheen huomaa tulevina päivinä ja viikkoina, että Sana tekee hänessä työtä. Toinen kenties huomaa ahdistuksensa hetkellä, että vuosia sitten papin saarnaama sana nousee mieleen tuoden lohdutuksen. Kolmas herää vuosikymmeniä myöhemmin sairastuttuaan, Sana joka kylvettiin, on tehnyt tehtävänsä, ja hän saa avun synteihinsä.

Stadion kohisee. Koolla on 40000 ihmistä. Alkamassa on jotain suurta, ihmisille tarjotaan jotain, joka syöpyy pysyvästi heidän mieleensä, sydämeensä. Valtavat näytöt välittävät ympäri aluetta, mitä on tapahtumassa. Laulut kaikuvat, voimakastehoinen musiikki soi, se on koskettavaa ja hoitavaa. Kunnes musiikki hiljenee ja mies astuu lavalle. Harmaahiuksinen evankelista tulee puhumaan, hänellä on sanoma joka Jumala on hänelle antanut, Pyhä Henki puhuu ja puhuttelee. Puheen päätteeksi hän kutsuu ihmisiä Jeesuksen luokse. Sen konkreettisenä osoituksena ihmiset tulevat stadionin poikki, ja kuka ensimmäisen, kuka viidennen kerran, tunnustavat väärät tekonsa ja ottavat vastaan pelastuksen Jeesuksessa.

Työkaverit ovat iltaa viettämässä paikkakunnan parhaassa ravintolassa. Jossain välissä keskustelu kääntyy elämään, sen tarkoitukseen. Vuorollaan kukin kertoo, mitä ovat omat tavoitteet elämässä. Millaisen agendan kukin on suunnitellut elämälleen. Miten aikoo kouluttautua ja kehittyä urallaan, jääkö välillä lapsia hoitamaan, vai aikooko saada lapsia lainkaan. Vihdoin vuoroon tulee eräs, joka yllättää muut paikallaolijat. Hän arkaillen, aluksi selvästi jännittäen, mutta rohkaistuen kertoo kuinka hän luottaa Jumalan suunnitelmaan ja johdatukseen. Hän kertoo onnellisesta lapsuudestaan, puhtoisesta elämästään tähän päivään asti, siitä kuinka silti hänkin kaipasi jotain merkitystä elämälleen ja löysi sen seurakunnasta, tarkentaen vielä vähän arkaillen, että Jeesukselta. Työkaverit yllättävät uskovan työkaverinsa ja kyselevät innokkaasti lisää pikkutunneille asti. Muutamat tosin vaihtavat nopeasti puheenaihetta, jotkut jopa seuraa.

Tätä kaikkea on kylväminen ja korjaaminen. Ympärillämme on ihmisiä, jotka kaipaavat Jumalan kosketusta. He kaipaavat vallankumoksellista sanomaa Jeesuksen rakkaudesta. He tarttuvat kuin merihätään joutunut merellä kelluvaan puunkappaleeseen, josko se heidät pelastaisi. Tämä aika tarvitsee toivoa ja rauhaa, totuutta ja armoa. Tässä ajassa olisi rohkeasti kerrottava, että on olemassa Jumala. Isä, Poika ja Pyhä Henki.